



**Academiejaar
2013-2014
Jaargang 78 nr.4
scriptor@wina.ugent.be**

't Strakske

Verantwoordelijke uitgever: Yasser Deceukelier

Buizen in stijl!



The great game of
Cricket

WWW.MPL.BE

Multimedia Postorder Lijn
Online Computer Shop
Tel.: 03/326.11.11 Fax:03/326.22.22
Zomerlei 50, 2650 Edegem
info@mpl.be

SURF NAAR

www.MPL.be

Check it out!

Inhoud

Editoriaal	01
Neon Harry Potter GIF	02
Woordje van de oude praeses	03
Woordje van de nieuwe praeses	04
Sport	06
IFK's	06
12urenloop	07
WiNA feest!	10
Galabal	10
WiNA's Worstjesfeest	11
Fout Steeftje	11
Streekbierenavond	12
Shotjesorgie	12
WiNA snuift (cultuur)!	13
Lady Linn	13
Quiz	13
Kroegentocht	15
Woord(je) van de meester	16
Bierbowling	16
12-urencantus	17
Schachtendiner	19
Verbroederingscantus der Wetenschappen	20
Ontgroening	21

Buizen met stijl!	23
Verkiezingsuitslag	27
Posities zonder concurrentie	27
Posities met concurrentie	28
The Great Game of Cricket	29
Column	32
Glijbaantjes	34
Over de grens	38
Denksport	43
Raadsels	43
Oplossingen vorige editie	44
Oplossingen huidige editie	45
Flow	46
Sudoku's	48
Binaire's	49
Kleurplaat	50
Dankwoordje	51
Dankwoordje II	52

Editoriaal

Beste winees,

Gebruikelijk begin ik mijn editoriaal met “Beste lezer”, maar voor deze gelegenheid maak ik een uitzondering. Deze editoriaal is er namelijk een waarin vooral winezen zich zullen vinden.

Ongeveer een jaar geleden op de shotjesavond kreeg ik te horen dat ik het volgende academiejaar het clubblad van WiNA, namelijk ‘t Strakske zou mogen maken. Vanzelfsprekend was ik dolenthousiast! Met deze editie komt dat tijdperk dan op zijn einde. Ik moet zeggen, de timing van de Strakskes gecombineerd met mijn pathologische uitsteldrang leverde soms wel stressvolle momenten op. Toch heb ik er nooit een moment spijt van gehad. Ik heb er altijd van genoten om voor jullie een boekje te maken dat soelaas kon bieden als de les u weer eens niet kon boeien. Ik hoop dan ook dat jullie van mijn Strakskes hebben genoten. Het gebruik van het woord *mijn* in de vorige zin moet echter genuanceerd worden. Want ik maakte dit Strakske natuurlijk niet alleen. Een heel team van mensen was bereid mij hierbij te helpen en daar ben ik ook enorm dankbaar voor. (Voor een uitgebreidere dankbetuiging verwijs ik graag door naar het “Dankwoordje” en bij uitbreiding naar “Dankwoordje II” op pagina 52.) Maar toch, als scriptor kan je

van ‘t Strakske je eigen ding maken. Van layout tot content kan je beslissen wat en hoe je ‘t doet en vandaar dat ik de woorden *mijn Strakskes* gebruik.

Gelukkig gaat met mijn aftreden niet het einde van ‘t Strakske gepaard. Er staat immers al een opvolger paraat! Als Sam een even goede scriptor zal zijn als hij schacht geweest is, dan kan u zich volgend jaar aan een boekske verwachten waar de Humo nog een puntje aan kan zuigen. Ik ben er echter van overtuigd dat Sam zijn scriptorfunctie niet even goed, maar zelfs veel beter zal uitvoeren dan zijn schacht-zijn. Zoals het elk echt pro-praesidiumlid beaamt, trek ik natuurlijk in twijfel of mijn opvolger het beter zal doen dan mij. En om deze traditie verder te zetten, zal ik ook nooit of te nimmer willen toegeven dat hij het beter doet dan ik. (Ook al weet ik dat met Sam die kans reëel is.) Dit allemaal om te zeggen dat ik misschien al een klein beetje een oude zaag aan het worden ben. Ik steek het op slechte genen. Sam, doe dat goed!

Dan zal ik deze laatste editoriaal afsluiten met enkele hoogdravende edoch volledig gemeente woorden:

Het was me een eer en genoegen,

Yasser Deceukelier
Scriptor 2013-2014

Neon Harry Potter GIF

Twee jaar geleden heeft de toenmalige scriptor Lieselot Huysman beloofd dat haar opvolger Hans Maes Strakskes zou maken die neonlicht gaven en Harry Potter GIF's bevatten. Hans is hier echter niet aan toe geraakt en heeft die belofte toen doorgeschoven naar mij. Nu is het moment aangebroken om die belofte na te komen. Lees de instructies hieronder om dit Strakske van een neon Harry Potter GIF te voorzien.

1. Neem een aantal fluostiften bij de hand!
2. Kleur het Harry Potter plaatje op elke rechterpagina in met je fluostiften.
3. Sla het Strakske toe.
4. Neem de rechterbovenhoek van 't Strakske tussen je duim en wijsvinger.
5. Laat nu snel de pagina's door je vingers glijden.
6. Zie een bewegende Harry Potter afbeelding!



Woordje van de oude praeses



So long, farewell, auf wiedersehen, good night. I hate to go and leave this pretty sight. Als ik in mijn eerste woordje probleemloos een quote van de White Rabbit kan gebruiken, dan heeft mijn publiek er waarschijnlijk ook geen probleem mee als ik er even de Von Trapp-kinderen bij haal. Het is nu eenmaal een momentje om nostalgisch te worden.

Want hier zit ik dan, weeral enkele dagen te laat voor de deadline, nog even alle inspiratie die ik heb bijeen te schrapen om mijn scriptor nog in de mate van het mogelijke tevreden te stellen. De wallen onder mijn ogen zijn bijna zwaar genoeg om zich af te scheuren en een eigen leven te gaan leiden aan de kust van Ibiza. Om dan nog te zwijgen van mijn haarlijn: die is nog sneller teruggetrokken dan de Oekraïense troepen uit de Krim – en bij mij dan nog zonder Russische inval.

Maar zo vermoeid als ik ben, zo trots ben ik ook. Trots op mijn praesidium dat meer dan dikke pluim verdient voor hun werk van het afgelopen jaar. Het 78ste jaar van WiNA was veel meer dan een mainstream jaar. En daarbij wil ik ook nog eens enkele mensen extra bedanken. Mijn scriptor, die erin slaagt om een geniaal gedoogbeleid te voeren als het gaat over mijn deadlines. Lot, omdat zij als mijn cantor-opvolger heel puik werk heeft gedaan. Mijn vice, omdat zij mijn chaos in toom hield. En dan uiteindelijk mijn hele praesidium, want zonder hen stond ik nergens.

En zo kom ik bij Jorg – mijn directe opvolger – en het nieuwe praesidium. WiNA wisselt een kalende dwerg als praeses in voor een grijzende marginaal uit Antwerpen. Het zou zo uit een sprookje kunnen komen. Goed, mijn reign of terror zit erop en het is nu aan de nieuwe garde om over te nemen. Ik wens hen alle succes toe en hoop dat ze WiNA weer een niveautje hoger kunnen tillen. Tijd voor mij om het zagend erelid uit te hangen.

WiNA, bedankt voor het schitterende jaar!

Niels De Graef
Praeses 2013-2014

Woordje van de nieuwe praeses

Beste commilitones,

Het jaar zit er bijna op, het oude praesidium houdt zijn laatste vergadering en het nieuwe proeft van haar eerste levenslicht. Ik ben over die overgang uiteraard heel erg enthousiast! Ik denk dat we wel kunnen stellen dat het een topjaar was en als ik dan naar het nieuwe praesidium kijk (dat ik voor de eerste keer, bezitterig als het klinkt, “mijn praesidium” mag noemen) dan vermoed ik dat het komende jaar zo mogelijk nog beter zal worden.

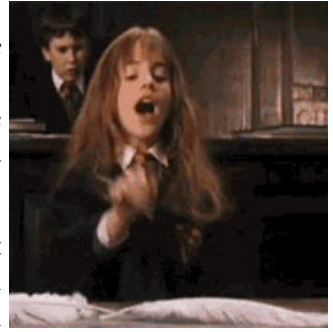
Op het moment van schrijven zijn alle stemmen geteld maar is er nog niets bekend (naast het feit dat Lot voor Awesome gaat en Astrid voor Kookpraeses, maar dat is algemeen geweten). Het feit dat ik u hier dus al toespreek (*schrijf, details) laat uitschijnen dat ik vermoed meer voor- dan tegenstemmen gekregen te hebben. Misschien is het dan toch waar wat ze zeggen over Antwerpenaren. Wees gerust, na vier jaar Gent ben ik voldoende geïndoctrineerd om mezelf niet meer volledig te verliezen in die Antwerpse gedachte. Hoewel ik niet kan garanderen dat u niet vaker dan anders “Op toffe Antwerpenaren commilitones” zult horen bij een Salamander.

Waar ik ook ongelofelijk naar uit kijk het volgende jaar zijn uiteraard de opvolgers van Dries en mezelf voor feest. Sommigen onder jullie is het misschien ontgaan, maar we zijn er de voorbije maand maar liefst twee

keer in geslaagd in de Schamper te verschijnen met onze activiteiten. Namen als “Shotjesorgie” en “Worstjesfeest” stootten sommige redactieleden blijkbaar voor de borst wat tot amusant leesvoer leidde. Mijn persoonlijke favoriet: “*WiNA bewijst nog maar eens de preoccupatie van de student met alles wat met fallus en bevrediging te maken heeft ...*”



het moeten aaihbare, door de keel heen-en-weer glijdende ‘worstjes’ zijn.” Laat ons eerlijk zijn, elke vorm van reclame is reclame en dit was één van de meest lachwekkende stukjes tekst die ik al heb weten verschijnen in het blad van de universiteit.



Eerlijk gezegd had ik nooit verwacht dat ik op een dag dit woordje zou schrijven, praeses, ik moet er nog wat aan wennen maar dat komt wel in orde. Laat ons realistisch zijn, er zijn weinig kinderen die op een dag ontwaken en roepen “*Praeses, dat wil ik worden!*” maar tijden veranderen. Zo riep Niels in één van zijn eerste woordjes vorig jaar nog trut naar Alida van de Boomhut terwijl hij ongetwijfeld aan de beeldbuis gekluisterd zat toen zij haar legendarische “*Hey Fa*” op ons los liet. Hoe zou het met haar gaan, met ons Alida en Peter Paulus Post?

Hoe u dit alles ook draait of keert, ik heb er zin in en ik hoop u ook. Ik ben er in ieder geval zeker van dat “mijn praesidium” en ik er een topjaar van zullen maken dus nu rest het u enkel nog om aanwezig te zijn en wij doen de rest.

Ut vivat, crescat et floreat WiNA!

Jorg Wyckmans
Praeses 2014 – 2015



Sport

Ik heb er lang om moeten zagen bij onze sportpraeses, maar het is er van gekomen; hij heeft zijn sportverslag geschreven. Zo zie je maar, de aanhouder wint! Hieronder enkele verslagjes over de sportactiviteiten waaraan WiNA heeft deelgenomen in de tweede helft van dit semester.

IFK's

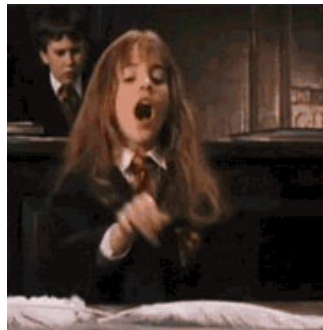
IFK zwemmen

Op woensdag 5 maart was het de beurt aan de waterratten om hun beste kunsten in het water boven te halen, want het was tijd voor het IFK zwemmen. Dit jaar namen twee vrouwen deel aan het IFK die zeer scherpe tijden haalden. Zo haalde Chiara De Vos driemaal een zilveren medaille. Mijn kritiek op het scoringsysteem had weinig hoors want door de overvloedige deelname van vrouwen die veel lagere plaatsen behaalden, maar toch veel punten verdienden eindigden we maar vijfde op de acht deelnemende kringen. Wat uiteindelijk nog altijd niet slecht is in rekening brengende dat ons aantal vrouwen zeer schraal is. Bij de mannen hadden we meer deelnemers en slaagde onze scriptor Yasser er in om een bronze medaille te halen op de vrije slag waar maar liefst 42 zwimmers aan deelnamen. Eveneens faalde hier het scoringssysteem van het FK waardoor we ons tevreden moesten stellen met een zesde op achtste plaats. De boodschap naar volgend jaar toe is om opnieuw met zoveel mogelijk deelnemers mee te doen, ook al zijn ze niet de beste zwimmers, om het systeem te boycotten en het FK te laten zien dat ze verkeerd zijn!

IFK mini-voetbal

Het vervolg van een klinkende overwinning in het mini-voetbal tegen VPPK speelde zich af maandag 10 maart in het GUSB. Onze tegenstanders waren KMF, een nieuwe tegenstander in het FK, maar we waren toch op onze hoede. Ikzelf trad aan in de spits en kon na vijf minuten al twee doelpunten achter mijn naam zetten. Maar we voerden het tempo op en al vlug liet mijn conditie het wat afweten. Gelukkig hadden we ten alle tijde twee bankzitters die zorgden voor vers bloed. We domineerden de wedstrijd vanaf de eerste tot

de laatste minuut. We werden zelfs wat nonchalant in de afwerking, maar na het laatste fluitsignaal stond een duidelijke uitslag op het bord: 7-1. Hierdoor stootten we door naar de volgende ronde een week later waar we het opnamen tegen VRG (ook wel de rechten genoemd). Dat het studenten recht en fils-de-papa waren werd al vlug duidelijk door de zielige trash-talk die ze voerden. Maar VRG is natuurlijk een grote kring die uit veel studenten kan kiezen en bijgevolg goede voetballers kan trekken.



Al gauw moesten we tegen een achterstand aankijken. We deden ons best om hen bij te houden... en dat lukte nog vrij goed ook! Het werd spannend want op vijf minuten van het einde konden we ons vijfde doelpunt scoren, wat de stand op 6-5 bracht. Helaas vonden we het doel niet meer en was deze stand ook de eindstand. Zeer jammer, want alleen voor hun brutale mond had ik hen graag verslaan. Toch ben ik tevreden, want hier raakten we in de kwartfinale, wat een zeer mooie prestatie is voor het IFK mini-voetbal. Hopelijk kan ik volgend jaar opnieuw rekenen op deze toffe groep mensen om hetzelfde en hopelijk nóg beter te doen!

IFK tafeltennis

Met zeven inschrijvingen dit jaar voor het IFK tafeltennis begon WiNA aan het kampioenschap. Bij de mannen slaagde Stef Trenson er in bij de geklasseerden om in zijn categorie te winnen en een gouden medaille te bemachtigen. Bij de niet-geklasseerden slaagde jammer genoeg niemand om door te stoten. Bij de vrouwen deed Chiara het zeer goed. Nadat ze al haar poulewedstrijden gewonnen had kon ze in de knock-out fase nog eens winnen. Uiteindelijk verloor ze in de halve finale van de latere winnares, hiervoor mijn felicitaties. Door deze prestaties behaalden we een vierde plaats op de twaalf deelnemende faculteiten.

12urenloop

Opnieuw was het die dag van het jaar dat alle wetenschapskringen & VLAK zich vereenigen om in twaalf uur tijd zoveel mogelijk rondjes te lopen rond het Sint-Pietersplein. Deze heuglijke dag vond plaats op woensdag 30 april. Het startschot werd gegeven omstreeks 10 uur in de voormiddag. Vorig jaar eindigden we op een vijfde plek op enkele rondjes van het VEK, doordat we rond de middag met een tekort zaten aan goede, frisse lopers. Om dit te vermijden trommelden mijn



medesporters van de wetenschappen en ik enkele ervaren langeafstandslopers op. Deze ingreep bleek goed uit te pakken want tussen 12 uur en 15 uur liepen we uit van drie rondjes achter tot tien rondjes voor. Deze voorsprong gaven we niet meer uit handen dankzij de vele enthousiaste lopers waarop we konden rekenen. Deze enthousiastelingen werden op hun beurt dan weer beloofd met de drie B's die bij een winees maar al te bekend zijn: Bicky's, Bitterballen en Bier!

Er waren elk uur speciale rondes voorzien die zoals elk jaar de nodige belangstelling lokte. Bij uitstek was dat de naakte-vrouwenronde en -mannenronde, waar Isaiah (een kersvers ontgroende WiNA-schacht) zijn mannetje stond voor de Wetenschappen & VLAK. Ook onze praeses Niels kreeg veel belangstelling op zijn 'waterscooter' waarop hij een rondje zat gedurende de draag-de-praesesronde. Tegen 22 uur was de wedstrijd afgelopen, was er een slotceremonie en zat iedereen ongeduldig te wachten op de einduitslag (de scores werden 2 uur voor het einde bevroren, zodat men maar kon gokken op welke positie men stond).

Op de 12urenloop eindigden Wetenschappen & VLAK op een stevige vierde positie, met ruim 20 rondjes meer dan onze gevreesde concurrent VEK, van de 17 deelnemers. Ook werd het IFK-eindklassement bekend gemaakt. Na een zuurverdiende vijfde plek vorig jaar kon ik enkel hopen op een evenaring van dat resultaat. Maar met meer kringen die nu streven naar sportiefste faculteit (dit jaar kwamen onder andere Hermes en Veto erbij wat het totaal op 29 bracht) en iets mindere resultaten in de grote sporten vreesde ik ervoor. Maar het was een enorme oplucht om te horen dat WiNA toch opnieuw op een vijfde positie staat en daarmee maar vier andere kringen het sportief beter doen. U leest het goed, maar vier kringen zijn sportief beter dan wij! Deze zijn natuurlijk de grootmach-

ten VTK, VLK, VEK en Hilok, maar de anderen geven wij het nakijken.

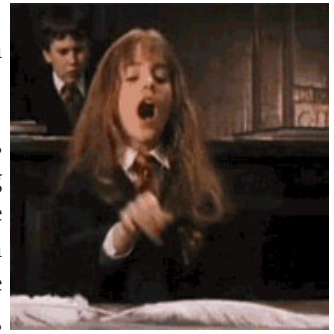
Deze dag was een zeer geslaagd einde van een sportjaar, meer moet een sportpraeses niet hebben om gelukkig te zijn! Ik kijk nu al met veel nostalgie terug op onze talrijke overwinningen (en enkele verliezen) dit jaar en zweer hierbij me volgend jaar minstens evenveel in te zetten om de sport in WiNA hoog te houden. Inderdaad, ik doe er nog een jaartje bij en mag mezelf vanaf heden

keizer-sport van WiNA noemen, een titel die ik in alle eerbaarheid en trots zal dragen. Vanaf volgend jaar zal ook Bert Vervaele aan mijn zijde staan, die me zal bijstaan op de vele IFK's en andere activiteiten. Ik ben er nu al van overtuigd dat wij een goed team zullen vormen! Ten slotte wil ik toch nog eens uitdrukkelijk mijn sporters bedanken zonder wie ik letterlijk nergens zou staan, het doet me altijd veel plezier als iemand zich wil inzetten voor een sport. Ik zeg u geen vaarwel, maar tot volgend academiejaar met hopelijk even enthousiaste sporters.

Met sportieve groeten,

Robin Dedoncker

WiNA Sportpraeses 2013-2014



WiNA feest!

En ook in het tweede deel van het semester hebben onze feestpraesides niet stil gezeten. Maar nu de laatste feestactiviteit achter de rug is kunnen ze eindelijk eventjes uitblazen. Met deze verslagjes kijken ze even terug naar de geweldige feestjes die ze gegeven hebben.

Dag liefste winezekeres en winezinneres,

Het academiejaar rolt al naar zijn einde toe, en daarmee gepaard komt de laatste strakskesdeadline ook steeds dichterbij. Na menig gezaag van onze lieftallige scriptor frissen wij bij deze dan ook nog eens uw geheugen op met een verslagje van de laatste feestjes.

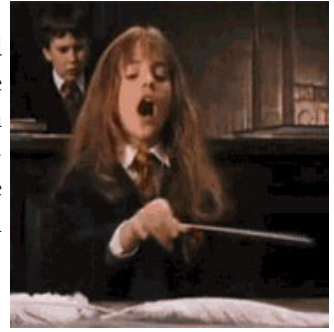
Galabal



Vrijdag 7 maart, het blijft een datum die we nooit zouden vergeten. De dag van ons galabal, het hoogtepunt van ons feestjaar, de dag waarop we moesten bewijzen dat we dat breed lint toch echt wel waard waren. Maanden voorbereiding waren

hieraan vooraf gegaan, en we waren er klaar voor. Onze avond begon in restaurant de Komkommertijd, waar we à volonté konden smullen van enkele vegetarische hoogstandjes. Hierna zetten we de avond verder in feestzaal de Cocteau. Met een glaasje cava en enkele hapjes konden we genieten van livemuziek, voorzien door, toen nog, schacht Sam, en kon er worden gestemd voor de Prom King en Queen. De handjes van onze praeses begonnen al te zweten, want ook hij moest zich vandaag bewijzen, zij het dan op de dansvloer. Het vele oefenen bleek zijn vruchten te hebben afgeworpen, want tot ieders grote verwondering werden er zowaar geen tenen gepijnigd. Het bal werd helemaal op gang getrokken door WiNA's resident-DJ Lady Mix-A-Lot, en al gauw

werd het tijd om de nieuwe Prom King en Queen bekend te maken. De lucky bastards bleken Niels en regerende queen Lot te zijn. Onze teergeliefde praeses mocht zijn beste moves dus nog eens bovenhalen voor hun overwinningsdans. Het feest duurde nog tot in de vroege uurtjes, en we sloten dit feestje dan ook als zeer tevreden feestpraesides af.



WiNA's Worstjesfeest

Na een weekje welverdiende rust kwam onze volgende eetactiviteit: WiNA's Worstjesfeest. De liefde van de winees gaat door de maag, en dat was ook te zien. Maar liefst 150 hotdogs werden deze avond verorberd. Om onze competitiedrang ook wat te temperen, organiseerden we ook een hotdogeetwedstrijd. De strijd was heftig, maar na 1'34" werd kwam Frying als winnaar uit de bus, en ondertussen werd het ook maar al te duidelijk dat de eetlust van onze schachtentemmer be-
deidend minder was dan die van zijn schachtjes.

Fout Steeftje

De week daarna werd het weer tijd voor een feestje zoals alleen winezen ze kunnen bouwen. De Canard Bizar werd voor een avondje veranderd in de marginaalste uithoek van de Overpoort, want ons Fout Steeftje kwam eraan. Van net-shirtjes en pornosnorren tot Mega Toby en luipaardlipjes, jullie hadden duidelijk je best gedaan om alles uit de kast te halen. Een gratis vat en een zeer gewillige



Oostenrijkse prinses maakten dit feestje eentje om in de annalen van WiNA's foute geschiedenis te noteren.

Streekbierenavond

Naast spijs en vertier wil de gemiddelde winees natuurlijk graag nog iets om zijn keel mee te smeren. Voor het laatste feestje alvorens het paasreces gingen we aankloppen bij de Gentse Biervereniging om een wat onbekendere bierlijst samen te stellen. Hieruit kozen we dan zelf deze toppertjes om op onze Streekbierenavond te presenteren: Achel Bruin, Kapittel Watou Abt, Kempisch Vuur, Belgoo Saisonneke en De La Senne Taras Runa. Het bier vloeide rijkelijk en ieders dorst werd geleest.

Shotjesorgie

De laatst shift met Jorg en Dries

Ondertussen is het 3u15, woensdagochtend 7 mei... Beste winezen en winezinnenkes, Dries en ik krijgen het zwaar. De laatste feestactiviteit, zo'n emotioneel moment vraagt om extra shotjes én kleenex! Terwijl wij hier staan uit te huilen kan u genieten van onze laatste feestmomenten commilitones. Wij amuseerden ons gelijk zot dit jaar en gaan dat volgend jaar zeker opnieuw doen. Terwijl hier het laatste shotje over de toog gaat, willen jullie nieuwe vice en praeses niets liever dan er loeihard in vliegen! De WiNA houdt het zeker nog één jaar vol, en het zal zo één van die jaren worden waarvan je weet dat ze nog eens herhaald mogen worden.



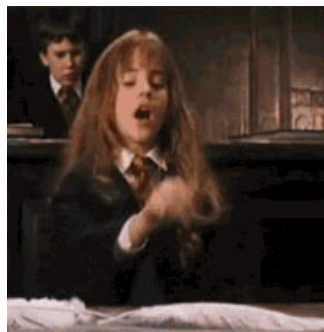
Wij houden van jullie en hopen jullie volgend jaar terug te zien.

Veel liefde, zoenen en knuffels,

Jorg en Dries

WiNA Feestpraesides 2013-2014

WiNA snuift (cultuur)!



En voor de eerste keer dit jaar is er ook plaats voor cultuur in 't Strakse! Want ook onze cultuurpraeses heeft niet stil gezeten de afgelopen weken. Hieronder een verslag van zijn activiteiten.

Lady Linn

Na het eerder gezien te hebben van Lady Linn and her Magnificent Seven op het Dranouter Festival vond ik het een must om samen met WiNA haar te bekijken.

Het optreden vond plaats in de Handelsbeurs. Een mooie zaal met prachtige akoestiek. Na het voorprogramma was het dan tijd voor Lady Linn. Ze stelde liedjes voor uit haar nieuw album, maar speelde ook haar oude hits zoals *I Don't wanna dance*. Hetgene dat het ook zo'n mooie avond maakte, was het feit dat ze niet zomaar de liedjes afratelden, maar ze een nieuw jasje gaven. Zo speelden The Magnificent Seven elk om beurt een solo met hun instrument. Zo hoorden we prachtige sax, trompet, trombone, drum en gitaar.

We kregen ook nog een kleine verrassing toen één van de aanwezige winezen flauw viel door de warmte (of misschien was het door de charmes van Lady Linn). Gelukkig niets ernstig en we hebben ons goed geamuseerd.

Quiz

Na het afgelasten van de quiz jaarlijkse WiNA in het eerste semester werd het tijd om dit goed te maken. Onder het motto "tweede keer goede keer" zette het praesidium zich 100% in om er een succesvolle avond van te maken. Met maar liefst 41(!) ingeschreven teams is dit, al zeg ik het zelf, goed gelukt.

13

We begonnen de avond rond 19:30 en vlogen er in met een “Wat kwam er eerst?”-ronde. Met vragen variërende van het studentenleven tot het automerken en het merk Ferrero was dit een plezierige opwarmer. Samen met Lieselot lootsten ik onze teams door het eerste gedeelte van de quiz met onder andere een twitterronde waarin de teams moesten uitzoeken welke tweet van welke celebrity kwam en ook een puzzelronde waarin de teams raadsels, schaakproblemen en wiskundeproblemen moesten oplossen. Voor de liefhebbers een raadseltje uit de puzzelronde:

“Ben ik alleen, dan ben ik de 24ste. Ben ik met twee dan ben ik 20. Ben ik met drie dan ben ik 18+. Wie of wat ben ik?”

Na een vlot verloop van het eerste deel van quiz (misschien behalve dan voor het verbetersteam, dat goed gevloekt heeft op de puzzelronde) was het tijd voor een korte pauze.

Nadat iedereen de benen eens gestrekt had, was het weer tijd voor het tweede gedeelte van de quiz. Omdat het dan toch al later begon te worden, was het tijd om wat meer ontspanning in de quiz te steken. We hadden dan ook rondes zoals een proefronde en een uitbeeldronde. Voor de proefronde moesten de deelnemers vijf soorten kruiden, vijf soorten energiedrank en vijf soorten choco herkennen. Voor de uitbeeldronde mochten Lot en ik ons uitleven. Zo beelden we curling, Gandalf, 9/11, Knokke, Miley Cyrus en nog veel meer uit. En het mag toch wel gezegd worden dat Lot een overtuigende Miley Cyrus kan uitbeelden.

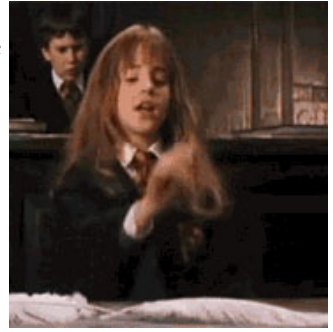
Na deze ludieke rondes was het dan nog eens tijd voor een moeilijke ronde en we eindigden dan ook met een Woordenroosterronde waarin de ploegen drie woorden moesten halen uit negen gegeven beschrijvende woorden. Zo maakten onder andere *Belg*, *Nobelprijs* en *deeltje* het woord *François Englert*.

Zo kwamen we dan op het einde van de quiz en mochten de teams allemaal een prijs kiezen vanop de prijzentafel. Ze hadden de keuze uit gezelschapsspelletjes, bier, rekenmachines, boeken en nog veel meer.

Dan wil ik zeker nog eens iedereen bedanken die meegeholpen heeft om deze quiz tot een succes te volbrengen. Zeker en vast Lot om mee te helpen presenteren, het praesidium om te helpen op alle mogelijke manieren, PRIME voor het mogen

gebruiken van de drankhandjes en de stoelen en onze sponsers voor de mooie prijzen. Danku!

Peter Verdru
Cultuurpraeses 2013-2014



Kroegentocht

Voor zijn laatste activiteit van het jaar, namelijk de kroegentocht, kon onze cultuurpraeses er wegens omstandigheden zelf niet bij zijn. Gelukkig was de scriptor er wel en kan hij dit deel dus zelf aanvullen.*

Hoewel hij er niet bij was, had de Peter de kroegentocht goed voorbereid. Ze was een lijst met te bezoeken café's en er was zelfs een pre-kroegentocht gedaan door enkele mensen van praesidium om na te gaan hoeveel kroegen de gemiddelde winees kan bezoeken voor hij van zijn barkruk valt.

De tocht begon bij *The Celtic Towers* op de Korenmarkt. Daarna staken we even Leie over om *De Onvrije Schipper* te bezoeken, en maar best ook voor de cafébaas daar, want als het niet van ons was geweest, zat daar geen kat. We zetten onze tocht verder, maar deze keer niet naar een kroeg maar een kot, het *Dreupelkot*. Daar kochten we 2 flessen jenever, kiwi en pompelmoes. Op deze manier konden we goedkoper van de jenever genieten. Omdat het een relatief warme avond was, besloten we weer de Leie over te steken om op het terras voor het Gravensteen wat van de sfeer, het gezelschap en het mooi verlichtte Gravensteen te genieten.** In die gemoedelijke sfeer werden zelfs enkele sigaren ontstoken en werd er wat verkiezingspraat gehouden – de kroegentocht viel namelijk slecht enkele uren na de kiesvergadering. Als afsluiter voor de kroegentocht kwamen we bij de *Trollenkelder* terecht. Maar de mensen die hierna nog niet naar huis wouden, moesten niet op hun honger blijven zitten. Onze schachtentemmer Konijn begeleidde die mensen op professionele wijze naar Overpoort.*** We kunnen wel spreken van een geslaagde activiteit!

* *Ja, ik spreek weer over mezelf in derde persoon, net als de vorige keer: leef ermee!*

** *Zoals u wel merkt, maakt de herinnering mij haast lyrisch.*

*** *Drop die jongen om het even waarin Gent, die vindt de weg naar Overpoort altijd terug. (Een beetje zoals een duif).*

Woord(je) van de meester

En ook onze schachtentemmer heeft niet stil gezeten de laatste weken. Dat is dan ook te merken aan de lengte van zijn woordje. Ik zal u dan ook besparen van al te veel inleidende tekst en u er gewoon aan laten beginnen.

Hou u paraat beste Winezokes, want ik heb hier zodanig veel te vertellen dat zelfs onze sportpraeses even zal fronsen bij de lengte van mijn komend woordje. En aangezien ik toen ik wou gaan miegen*, zag dat Katarina weer creepy voor de deur naar de toiletten op mijn verdieping stond rond te draaien, dacht ik van laat ik dan maar eerst even mijn woordje schrijven, ik hou het wel nog even in.

Ik kan maar niet kiezen met welk woord ik het voorbije semester beschrijven kan. Het was uitmuntend, subliem, eminent, fantastisch, superieur, buitengewoon, eersteklas en verdorie, zo'n semesters mogen er wat mij betreft nog veel komen. Het waren stuk voor stuk geniale activiteiten met een opvallende hoeveelheid aan enthousiasme bij de schachtjes dat ik er bijna traantjes van moet wegpinken.

pink



Bierbowling

Zo was er onder andere de bierbowling. Hoewel standaard mijn bowlingkunsten van hetzelfde niveau zijn als het zangtalent van een dove alligatorschildpad, haalde dat bier toch wel het beste in mij

* Ik zocht via Google synoniemen van 'plassen' op om toch wel een zekere beleefdheidsniveau te hanteren wat betreft de gebruikte terminologie in het Strakske en dit zonder kinderachtig of te formeel te klinken. Toen ik dit woord tegenkwam, kon ik wel niet anders dan het toepassen.

naar boven tijdens het bowlen. Ik kon effectief af en toe nog wat kegeltjes omver gooien, jazeker Winezekes! Met een kleine 40 man vulden we gemakkelijk zes banen. Plezier en bier waren ten volle aanwezig voor iedere bowler. Na twee spelletjes gespeeld te hebben, volgde er uiteraard nog een afterparty in de Twitch en de CB waar we de rest van onze dorst konden lessen en nog een dansje placeerden. Zo een top avond gevuld met amusement, bowlen, bier en cocktails kan ik dan ook het best beschrijven met het woord ‘episch’.



12-urencantus

Vervolgens komen we bij de 12-urencantus. Voor mij was dit tevens mijn eerste 12-urencantus ooit, wegens omstandigheden kon ik er de vorige jaren immers jammer genoeg niet bij zijn. Maar wees gerust Winezekes, de komende jaren laat ik al mijn plannen vallen voor deze geweldige cantus. Mijn liefde voor cantussen is gedurende mijn

voorbije studentenja-
ren strikt monotoon
gestegen en om even
terug gewoon met
WiNA te kunnen mee
cantussen tijdens een
gedeelte met een scha-
chtentemmer ad inte-
rim deed echt deugd.
Desondanks genoot
ik uiteraard ook ten
volle van het temmer
zijn. Ik geef toe, op
bepaalde momen-
ten wist ik niet meer
waar mijn hoofd stond
als de helft van de zaal
klaagt dat de airco aan
moet, de senior klaagt



dat hij uit moet, ondertussen een stomme schacht van Salmonella – hetgeen volgens bepaalde personen naar een SOA vernoemd is – mij continu blijft storen, er een vat vervangen moet worden en ik mijn eigen schachtjes in het oog moet houden, allemaal tegelijk. Maar na zo'n hectische tijden even momenten te kennen waarbij je het gevoel hebt dat alles onder controle is en er deftig aan cantussen wordt gedaan, is niets minder dan gewoonweg zalig. Als temmer heb je nu eenmaal een grote verantwoordelijkheid op cantussen, maar deze geeft echt enorm veel voldoening. Er waren enorm veel bezoekende kringen aanwezig, zelfs WiNA-Leuven was present. Hierbij toch een kneukeltje voor praeses Niels dat hij er in slaagt om deze fantastische studenten vanuit Leuven tot in Gent krijgt om 12 uur lang mee te cantussen met ons, die jongen zijn socialiteit is gewoon onbegrensd. Respect voor alle commilitones en schachtjes die de volledige 12 uur de cantus meegedaan hebben, hopelijk zie ik jullie daar volgend jaar terug (en de rest ook natuurlijk).

Na een cantus van 12 uur lang zou je denken dat de meesten wel moe zijn en het tijd is om dodootje te doen. Niets is minder waar. Na de cantus gingen we nog met een hele bende naar de Pere Total om daar verder te feesten. Ook daar was er nog een hele delegatie van WiNA-Leuven present. Eén welbekende commilito besloot zelfs om met iemand van WiNA-Leuven na het hele gebeuren in de vroege ochtend op impulsieve wijze de trein naar Oostende te pakken, dit Winezeker, omdat het kan. Het zonnetje kwam terug op en velen lagen al in hun bedje te snurken voor het vaderland weg. Maar een kleine groep Wineesjes, waaronder uiteraard ikzelf, besloot om na deze nacht vol epicness te gaan ontbijten in de CB waar op dat moment nog steeds de 24-uur van de Canard doorging. Niets



beter dan karaoke om 8 uur 's ochtends en de polonaise door de Overpoortstraat terwijl andere studentjes al naar hun les fietsen. We eindigden onze avond, nacht of ochtend (geen idee welke term ik hier moet toepassen) met opnieuw een cantus, ditmaal geleid door onze favoriete barman Maxim die met zijn geniale 30-seconden-anarchie-regel ons nog meer geweldige herinneringen aan deze activiteit deed overhouden.



Schachtendiner

Tumtumtum... Plots was er iets nieuws! Jawel Winezekes, omdat de Guidorolling in het eerste semester zo incredibly awesome was, moest er gewoonweg een



tweede activiteit komen met de schachten en het doopcomité samen: het schachtendiner. Uiteraard was het hierbij de bedoeling dat de schachtjes een deftig menu bereidden voor hun teerbeminde doopcomité. Ze verdeelden zich in drie groepjes, een team voor het voorgerecht, het hoofdgerecht en het dessert. Wegens het blij-

vend succes van 'Komen Eten' kon een puntensysteem hier absoluut niet aan ontbreken. Het voorgerecht bestond uit ovenbrood, tomaat en look. Op zich was dit een tamelijk simpel gerecht, maar toch nog lekker en vrij gezond, wat ook wel eens mag tussen al onze vette studentenmaaltijden door. Echter had ik toch wel de indruk dat ze die look daar met verkeerde intenties bij gestoken hadden. Er was een box wijn voorzien en de locatie van opdiening was goed gekozen, dit was zeker een pluspunt voor de sfeer. Team voorgerecht krijgt een 6 voor het eten en een 9 voor de sfeer en gezelligheid. Het hoofdgerecht was al complexer en origineler, namelijk een schotel aardappelgratin en konijn met pruimen, zeer toepasselijk schachtjes... Het was enorm lekker, maar de aangepaste dranken ontbraken. Ook kon het doopcomité geen gezellige conversaties houden door het vele achtergrondlawaai van de schachtjes. Voor het eten krijgt team hoofdgerecht een 8, voor sfeer en gezelligheid een 7. Het dessert was tiramisu, deze was opnieuw

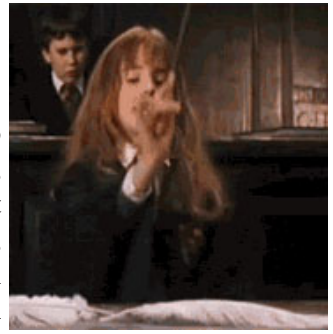
enorm lekker en ondertussen waren er ook al terug aangepaste dranken. Er was echter wel enige twijfel over de versheid van het gerecht, deze was immers volledig op voorhand bereid. Voor het eten krijgt team dessert een 8, voor sfeer en gezelligheid ook een 8. Dit maakt de leden van team dessert de trotse winnaars van het schachtendiner. Ze kunnen hun prijs, een bemoedigend schouderklopje, steeds bij mij komen ophalen op de clubavond. Uiteraard werden de schachtjes allemaal beloond voor hun kookkunsten. Samen met onze scriptor slaagde ik er in om 180 drankbonnetjes in de Point Final te regelen. Na het schachtendiner volgde er dus nog een zwaar feestje. Jullie kunnen er waarschijnlijk wel inkomen dat deze avond opnieuw optimaal met het woord episch beschreven kan worden.

Verbroederingscantus der Wetenschappen

Zo komen we opnieuw bij een geweldige cantus dames en heren, de Verbroederingscantus der Wetenschappen. De senioren en cantoren die deze cantus leidden en schachtentemmers wisselden elkaar gedurende de verschillende gedeelten af. Dit betekende uiteraard dat ik grotendeels weer eens gewoon kon mee cantussen en ik amuseerde mij echt enorm. Dit was vorig jaar een supertoffe cantus en is dit jaar absoluut opnieuw geslaagd. Van al de wetenschapskringen waren er voornamelijk schachtjes van mijn eigen twee kringen, de WiNA en GBK, aanwezig. Maar aan het eind van de cantus schoten van alle aanwezige schachtjes enkel nog WiNA-schachtjes over en mijn eigen vriendin die met mij na de cantus zou doorgaan. Jullie kunnen niet geloven hoeveel deugd dit doet als schachtentemmer, om te zien dat van alle wetenschapskringen je uitzonderlijk temmer bent van de kring met wat mij betreft de meest enthousiaste schachtjes. Het begin van de cantus verliep enorm goed, met veel structuur en het ene na het andere cantusliedje. Naar het laatste gedeelte toe was al menig blond gerstenat door de keelgaatjes gegleden en verliep de cantus al wat chaotischer. Een senior die, laat ons het ietwat in de wind noemen, een cantus leidt is niet echt aangeraden. Maar desondanks had dit ook wel zijn charmes en zorgde dit ook op een aparte manier voor sfeer en ambiance. Al bij al mag je mij volgend jaar zeker en vast terug op deze cantus verwachten.

Ontgroening

Ten slotte, my final moment to shine... Net zoals de doop mijn belangrijkste activiteit was in het eerste semester, was de ontgroening mijn belangrijkste activiteit van het tweede semester. De tijd was aangebroken Winezokes, de tijd was aangebroken... Ze waren er klaar voor mijn schachtjes. Na een hele periode van schacht zijn, hadden 19 van mijn 24 schachtjes bewezen dat ze hun ontgroening



verdiend hebben, dat ze het waard waren om opgenomen te worden tot onze volledige vriendenkring van WiNA-commilitones. Er waren enorme enthousiaste schachtjes bij (en dat waren er veel) en schachtjes die we wat minder op onze clubavonden aanwezig zagen. Maar elk van de 19 had ambities binnen WiNA en wou zijn/haar ontgroening koste wat het kost verdienen. Ik ben dan ook super-trots op hen allemaal. Voor de ontgroening had ik een mooie schachtencursus samengesteld met zaken die een standaard en ambitieus WiNA-lid nu eenmaal hoort te weten. Gedurende het eerste gedeelte van de ontgroening werden ze dan ook naar hun kennis ondervraagd en ik moet toegeven, ze mogen dat toch nog altijd wel wat bijschaven nu ze volwaardige commilitones zijn. Maar hoe dan ook, alle kennis over WiNA en het Gentse studentenleven die ik nu bezit, heb ik nooit via een cursus opgedaan, maar gewoonweg door enorm actief te zijn binnen de WiNA. Dus schachtjes (in mijn ogen blijven jullie nu eenmaal altijd mijn schachtjes), jullie weten wat jullie te doen staat! Jullie hebben nu een volwaardige doop en ontgroening meegemaakt, ik hoop dat ik jullie dan ook nog de komende ja-



ren op veel van onze activiteiten aanwezig mag zien. Jullie mogen bijvoorbeeld het komende jaar tijdens de doop en de ontgroening eens aan de andere kant van het gebeuren zitten en dit willen jullie absoluut niet missen, neem dat maar van mij aan. Er werden heel wat opdrachten vervuld tij-

dens de ontgroeningscantus, hoewel dit er toch wel nog heel wat meer mochten (lees: moesten) zijn. Maar er zaten er hoe dan ook heel wat toffe tussen, dit moet ik eerlijk toegeven. Zo was er op een bepaald moment een echt konijn aanwezig op de cantus, ben ik op bijzondere wijze te weten gekomen dat er een straat in Gent is die de 'Robiniadreef' heet, vertelde de vader van één van mijn schachtjes een aantal gênante verhalen over zijn dochter en kregen we een ludieke demonstratie van een Kajiralid op een bed dat plotseling in onze cantuszaal aanwezig was. Het was top, Winezekes, het was top.

Tevens was de ontgroening voor mij als schachtentemmer mijn laatste activiteit, ik zal hier moeten opletten dat ik niet begin te snotten bij het typen van mijn allerlaatste woordje. Ik kan dit jaar gemakkelijk het beste jaar van mijn leven noemen tot nu toe. Het was absoluut een unieke ervaring en ik heb allesbehalve spijt dat ik dit mocht meemaken. Ik hoop dat mijn opvolger zijn functie met minstens een eenzelfde hoeveelheid aan enthousiasme uitvoert als dat ik volgens mij gedaan heb en dat volgend jaar opnieuw een topjaar wordt wat betreft de aanwinst aan nieuwe leden, zowel in kwantiteit als in kwaliteit.

Winezekes, ik zie jullie verdorie toch allemaal zo graag.

Konijn, a.k.a. Temmer 2013-2014.



Buizen met stijl!

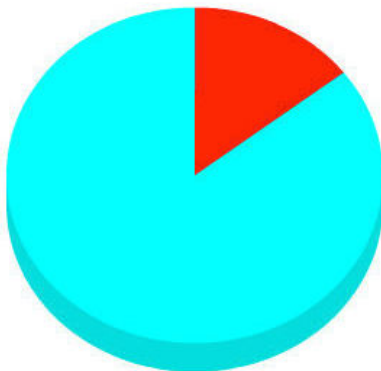


De examenperiode is de minst favoriete periode van elke student – toch elke student met gezond verstand. Voor degene die het niet zien zitten, hier enkel tips over hoe je op een originele manier kan buizen. Als je tijdens een examen het gevoel hebt dat het niet gaat lukken, dan kan je altijd een van deze acties ondernemen. Wegens gebrek en tijd – en ook aan zin, maar vooral tijd – staan deze wel in het Engels. Voor elke zichzelf serieus nemende winees zou dit echter geen probleem mogen zijn.

1. Bring a pillow. Fall asleep (or pretend to) until the last 15 minutes. Wake up, say “*oh geez, better get cracking*” and do some gibberish work.
2. Get a copy of the exam, run out screaming “*Andre, Andre, I’ve got the secret documents!!*”
3. If it is a math/science exam, answer in essay form. If it is long answer/essay form, answer with numbers and symbols. Be creative. Use the surface integral symbol.
4. Make paper airplanes out of the exam. Aim them at the instructor’s left nostril.
5. Talk the entire way through the exam. Read questions aloud, debate your answers with yourself out loud. If asked to stop, yell out, “*I’m SOOO sure you can hear me thinking.*” Then start talking about what a jerk the instructor is.
6. Bring cheerleaders.
7. Walk in, get the exam, sit down. About five minutes into it, loudly say to the instructor, “*I don’t understand ANY of this. I’ve been to every lecture all semester long! What’s the deal? And who the hell are you? Where’s the regular guy?*”
8. Bring a Game Boy. Play with the volume at max level.
9. On the answer sheet find a new, interesting way to refuse to answer every question. For example: *I refuse to answer this question on the grounds that it conflicts with my religious beliefs.* Be creative.
10. Bring pets.

11. Run into the exam room looking about frantically. Breathe a sigh of relief. Go to the instructor, say *"They've found me, I have to leave the country."* and run off.
12. Fifteen minutes into the exam, stand up, rip up all the papers into very small pieces, throw them into the air and yell out *"Merry Christmas."* If you're really daring, ask for another copy of the exam. Say you lost the first one. Repeat the process every fifteen minutes.
13. Do the exam with crayons, paint, or fluorescent markers.
14. Come into the exam wearing slippers, a bathrobe, a towel on your head, and nothing else.
15. Come down with a BAD case of Turet's Syndrome during the exam. Be as vulgar as possible.
16. Do the entire exam in another language. If you don't know one, make one up. For math/science exams, try using Roman numerals.
17. Bring things to throw at the instructor when he's not looking. Blame it on the person nearest you.
18. As soon as the instructor hands you the exam, eat it.
19. Walk into the exam with an entourage. Claim you are going to be taping your next video during the exam. Try to get the instructor to let them stay, be persuasive. Tell the instructor to expect a percentage of the profits if they are allowed to stay.
20. Every five minutes, stand up, collect all your things, move to another seat, continue with the exam.

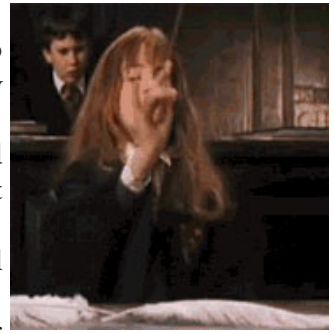
Why is it a bad idea to major in physics



■ The Math Is Hard

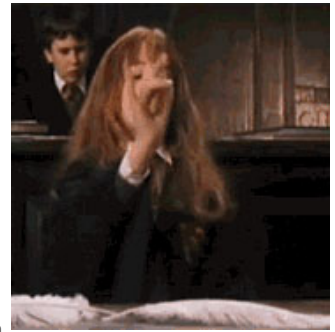
■ You'll never enjoy action movies again as you'll always notice the wrong physics

21. Turn in the exam approximately 30 minutes into it. As you walk out, start commenting on how easy it was.
22. Do the entire exam as if it was multiple choice and true/false. If it is a multiple choice exam, spell out interesting things (DCCAB, BABE, etc.)
23. Bring a black marker. Return the exam with all questions and answers completely blacked out.
24. Get the exam. Twenty minutes into it, throw your papers down violently, scream out *"Fuck this!"* and walk out triumphantly.
25. Arrange a protest before the exam starts (e.g. Threaten the instructor that whether or not everyone's done, they are all leaving after one hour to get drunk.)
26. Show up completely drunk. (Completely drunk means that at some point during the exam, you should start crying for mommy.)
27. Every now and then, clap twice rapidly. If the instructor asks why, tell him in a very derogatory tone, *"The light bulb that goes on above my head when I get an idea is hooked up to a clapper. DUH!"*
28. Comment on how sexy the instructor is looking that day.
29. Come to the exam wearing a black cloak. After about 30 minutes, put on a white mask and start yelling *"I'm here, the phantom of the opera"* until they drag you away.
30. Go to an exam for a class you have no clue about, where you know the class is very small, and the instructor would recognize you if you belonged. Claim that you have been to every lecture. Fight for you right to take the exam.
31. Bring a water pistol with you. 'Nuff said.
32. Try to get people in the room to do the wave.
33. From the moment the exam begins, hum the themesong of your favorite tv-show. Ignore the instructor's requests for you to stop. When they finally get you to leave one way or another, begin whistling the another themesong.



34. Start a brawl in the middle of the exam.
35. If the exam is math/science related, make up the longest proofs you could possibly think of. If it is a written exam, relate everything to your own life story.
36. Come in wearing a full knight's outfit, complete with sword and shield.
37. Bring a friend to give you a back massage the entire way through the exam. Insist this person is needed, because you have bad circulation.
38. Bring cheat sheets FOR ANOTHER CLASS (make sure this is obvious. . . like history notes for a calculus exam. . . otherwise you're not just failing, you're getting kicked out too) and staple them to the exam, with the comment "*Please use the attached notes for references as you see fit.*"
39. When you walk in, complain about the heat. Strip.
40. After you get the exam, call the instructor over, point to any question, ask for the answer. Try to work it out of him.
41. One word: Wrestlemania.
42. Bring balloons, blow them up, start throwing them around like they do before concerts start.
43. Do the exam on your laptop. Make sure the simulated keyboard noises are on.
44. Play frisbee with a friend on the other side of the room.
45. Bring some large, cumbersome, ugly idol. Put it right next to you. Pray to it often. Consider a small sacrifice.
46. Get deliveries of candy, flowers, balloons, telegrams, etc. sent to you every few minutes throughout the exam.
47. During the exam, take apart everything around you. Start with your calculator, move on to your desk, your chair, anything you can reach.
48. Complete the exam with everything you write being backwards at a 90 degree angle.
49. Bring a musical instrument with you, play various tunes. If you are asked to stop, say "*It helps me think.*" Bring a copy of the Student Handbook with you, challenging the instructor to find the section on musical instruments during finals. Don't forget to use the phrase "Told you so."
50. Answer the exam with the "Top Ten Reasons Why Professor **insert name here** Sucks."

Verkiezings-uitslag



Op maandag 5 mei vonden de verkiezingen van het nieuwe WiNA-praesidium voor 2014-2015 plaats. Met een historisch hoge opkomst van 168 winezen kunnen we besluiten dat WiNA een kring is die leeft! De dag erna werd op de Shotjesorgie (zie pagina 12) om middernacht de uitslag bekend gemaakt. Voor degene die het gemist hebben, vermelden we hier nog eens de uitslagen.

Posities zonder concurrentie

Positie	Kandidaat	Voor	Tegen	Blanco
Praeses	Jorg Wyckmans	146	2	20
Vice-Praeses	Dries Hoste	140	3	25
Quaestor	Alexander Rogiers	138	3	27
Sportpraeses (1)	Robin Dedoncker	133	6	29
Sportpraeses (2)	Bert Vervaele	118	15	35
Cultuurpraeses	Lucas Rouckhout	123	14	31
Scriptor	Sam Adriaensen	129	1	38
PR (1)	Xeno De Vriendt	121	6	41
PR (2)	Jake Vandevyvere	123	4	41
Cursuspraeses (1)	Laura Janssens	126	3	39
Cursuspraeses (2)	Sarah Cornelis	126	1	41
Cursuspraeses (3)	Isaiah Silverstein	120	6	42

Posities met concurrentie

De winnaars zijn aangeduid met een ‘*’.

Feestpraeses (2 posities)

Kandidaat	Aantal stemmen
Karen Hilgert*	116
Robin Vandaele*	91
Yasser Deceukelier	47
Blanco	82

I.T.

Kandidaat	Aantal stemmen
David Vandorpe*	72
Jonathan Peck	51
Blanco	45



The Great Game of Cricket



De zomer komt eraan, en dat wil zeggen dat de zon zich wel eens iets frequenter zou kunnen laten zien dan we gewoon zijn. En ook al zijn we zonschuwe nerds, zelfs winezen hebben dan de drang om naar buiten te gaan. Indien je, eens buiten, niet weet wat gedaan, dan kan deze rubriek hulp bieden. Van de Engelse sport cricket zal iedereen wel al eens gehoord hebben, maar bijna niemand weet hoe het gaat. Dat is te wijten aan de enorm complexe regels van het spel. Om de populariteit van het spel op te drijven heeft Michiel VDB de moeite gedaan om het spel zo helder mogelijk uit te leggen.



A gentlemen? Hardly so!

Voetbal is een schijtsport.* Het wordt misschien beschouwd als de nationale sport van België, maar meer dan een goed excuus om op café oergeluiden te slaken wanneer een arbitrair gekozen lievelingsploeg scoort of onterecht bestraft wordt, is het hoegenaamd niet.

Nee, voetbal is geen sport voor een gentleman. De inwoners van Australazië en het Indische subcontinent weten dat heel goed: de populariteit van de sport is daar quasi nihil. “Maar Michiel,” hoor ik jou denken, “wat is dan wel een sport voor een fatsoenlijke gentleman zoals ik?***” Wel, old fruit, neem er een lekker lauwe pale ale bij en maak kennis met de nobele sport cricket!

* Ik zou die bewering kunnen staven met een spectaculair bewijs, maar het past niet in deze voetnoot.

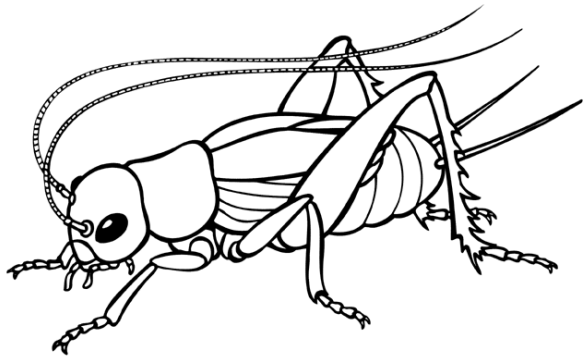
*** Een echte gentleman begint een gedachte nooit met een voegwoord, maar dat zien we nu even door de vingers.

Cricket, you say?

Cricket speel je met een cricketbat, een cricketbal en minstens één six-pack per persoon per inning. De bal wordt door de *bowler* naar de *batsman* gegooid, die voor de gelegenheid niet Gotham City, maar de *wicket* beschermt door de bal weg te slaan. De wicket is een houten constructie achter de batsman die

met veel liefde gebouwd is door de *umpires*. Afhankelijk van het temperament van de dichtstbijzijnde umpire, zal hij dus kwaad of verdrietig zijn wanneer zijn bouwwerk vernield wordt door onvoorzichtige bowlers, met strafpunten tot gevolg.

Verder verloopt het spel heel eenvoudig: bij elke *over* van de batsman proberen de *fielders* runs te scoren en misschien wel een *century* te halen. Wanneer de bowler een *nerf* speelt, wordt de dichtstbijzijnde fielder *gepopt*, wat uiteraard op groot applaus onthaald wordt door het publiek. Het is namelijk het startschot van de bonusronde, waarin de batsman traditioneel vervangen wordt door een lid van de plaatselijke upper class of in het geval van the Ashes – de jaarlijkse interland tussen Australië en Groot-Brittannië – *the Queen herself!* Informele wedstrijden van *lowly commoners* vullen de bonusronde doorgaans anders in: de teams moeten binnen één *over* om het meest

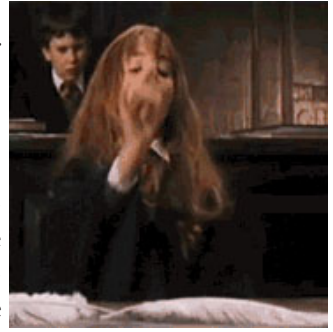


De gestandaardiseerde vorm van een cricketveld
(bron: Google Images)

lege botervlootjes verzamelen, die achtergelaten zijn door het *buttered scone*-consumerende publiek.

Wie wint?

Voor een echte upper class gentleman is het na een cricketmatch intuïtief duidelijk welk team wint. Voor al de rest, heeft de briljante wiskundige Alan Turing de volgende formule bedacht om de score S van een team te berekenen:



$$S = \frac{1}{|\text{€}|} \sum_{p \in P} \frac{R_p B_p T_p C_p}{\prod_{u \in U} E_p^u}$$

Formule 1: Turings cricketformule

Met

- P : de verzameling van alle spelers van het team
- U : de verzameling van alle umpires
- R_p : het aantal rondjes dat speler p rond het veld gelopen heeft
- B_p : het aantal liter bier dat speler p gedronken heeft
- T_p : de gemiddelde temperatuur van het bier gedronken door speler p
- C_p : $1 +$ het aantal keer dat het publiek door een actie van speler p spontaan *Rule Britannia* of *Land of Hope and Glory* begon te zingen
- E_p^u : $1 +$ het aantal keer dat umpire u emotie getoond heeft door toedoen van speler p
- €: de verzameling van de niet-euroscptische spelers binnen een team

Met deze informatie ben je gewapend om een cricketmatch bij te wonen en misschien zelfs zelf de bat op te nemen! Voor je het weet zijn jouw vrienden ook verkocht!

Wider still and wider shall cricket's bounds be set!

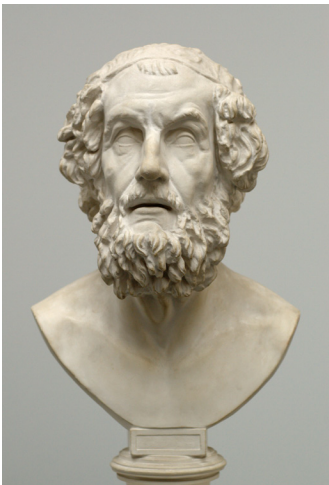


A proper gentleman's posture

Column

Er waart een spook door het Strakske - het spook van Tiresias. Ik, een vreemde entiteit, ja: een hogere macht zelfs, bestook de WiNA met knotsgekke teksten van een diepzinnigheid waarbij – om het met de woorden van die andere intellectueel, Clement Peerens, te zeggen – de grotten van Han slechts een armzalig rioolputje lijken. Wie niet overweg kan met dozijnen bijzinnen en woorden van meer dan drie lettergrepen is er duidelijk aan voor de moeite. Mijn ware identiteit is een mysterie en zoek ook geen redding: ik, Tiresias, ben geen God van de verlossing. Mijn pen slaat zonder zalven, van in den hooge werp ik blikken zonder blozen en zeik over de schepping onder mij. Blind edoch immer helderziend, dat is mijn devies.

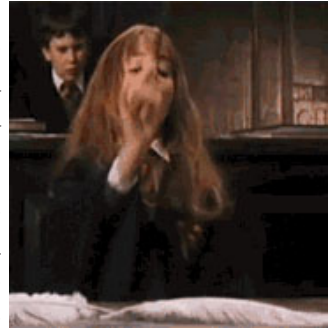
Het is geschied, we hebben alweer een academiejaar overleefd. Of er is althans geen bewijs gevonden van het tegendeel. Voor het eerst werd ik in het vorige Strakske geconfronteerd met een mij voorheen vreemd verschijnsel: fans. Zoals de apostelen met Pinksteren durven zij eindelijk hun geloof verkondigen. Zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen in vreemde talen te spreken, zoals de Geest het hen gaf uit te spreken (Handelingen 2:4) Het kon vlotjes de beschrijving zijn van het bier op een zatte avond in de Canard Bizar. Ik kan niet ontkennen dat de lovende woorden van de Scriptor en Praesens me met trots vervullen. Slechts mijn legendarische bescheidenheid verhindert ons om ons consequent van de pluralis majestatis te bedienen.



Ik wil u niet ten zoveelste male een geschiedenis uit de doeken doen, slechts een klein verweerschrift voor mezelf. Het voordeel daarbij is dat ik mijn eigen evangelist ben. Ik wil de aantijgingen van de Praesens ten stelligste ontkennen. De schandalen waar ik aan gelinkt kan worden zijn mythologische verzinselen waar ik niet eens wil op ingaan! Verder wens ik daar enkel nog aan toe te voegen dat Homeros een klein pietje had. Hoe ik dan weer aan die informatie kom, dat laten we vrolijk in het midden.

Tiresias is moe. Ras schrijdt de deadline nader. Of de deadline nadert met rasse schreden. En op

de achtergrond dreigt een totaal gebrek aan koffie, whiskey, tabak en inspiratie. Mijn prille volgelingen, ik had u gewaarschuwd: ik ben geen God der verlossing. Ik heb u niets meer te bieden.



Twee jaar geleden heb ik bij de toenmalige Scriptor gesolliciteerd voor een vaste rubriek in het Strakske. Nu studeer ik af en is dit mijn laatste magere bijdrage, waarna ik uit de anonimiteit zal treden. U zou kunnen argumenteren dat ik beter anoniem kan blijven. Het alter ego van Tiresias is echter een doodgewone student. Of Tiresias is het alter ego van een doodgewone student, het maakt niet uit; de operator “alter ego” is toch involutoirisch. Deze persoon van vlees en bloed voelt de drang om uit de anonimiteit te treden, al was het maar in de ijdele hoop dat een fan hem van pure bewondering een pint zal trakteren... Vanitas vantitatum et omnia vanitas (Prediker 1:2)

Daarom wordt het tijd om in de naam der ijdelheid Tiresias te vermoorden. Ik laat u achter met een levenloos lichaam en stuur u terug naar de duistere krochten waar u vandaan kwam. Ik stap grijnzend door de deur

om dan prozaïsch verlicht
en belezen gedicht
verdwaald te lachen
in ontelbaar fijn licht

Ik heb u altijd blind maar helderziend gegroet.
Nu kijk ik u doordringend aan en laat u geloven dat u toch enig mysterie voor me hebt.

Ik groet u!

Nigel



Glijbaantjes

Soms is onze mond iets sneller dan ons brein en als dat gebeurt dan ontstaan er wel eens grappige situaties. Ook kan het wel eens grappige om gewoon een uitspraak uit z'n context te halen. In deze rubriek bundelen we deze uitspraken onder de term 'glijbaantjes'. Ben je zelf getuige van een glijbaantje, stuur dat dan zeker door naar [scriptor@wina.ugent.be!](mailto:scriptor@wina.ugent.be)

“Meer grieten dan vrouwen.”

—Jorg W

“Rani heeft pieten zitten trekken.”

—Hélène DC

“Als ik met mijn piemel in uw poep zit, zit ik in uw personal bubble”

—Jorg W

“Niels komt soms in mijn personal bubble”

—Yasser D

“Hash is een sinaasappel”

—professor Leo Storme

Yasser: *“En hoe is't met uw lief?”*

Hélène: *“Goed, mijn vinger is fantastisch!”*

—Hélène DC

“Ik wou dat ik Hélène haar vinger was.”

—Robin V

Karen zoekt haar sleutels:

“'t Is ok, 't zat in mijn poep.”

—Karen H



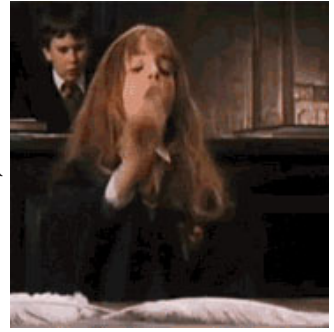
“Ik wil graag weten, is uw piemel in verhouding met uw lijf.”

“Ja, in verhouding met mijn lijf is alles klein”

—Tomas VR

“Ik vind piemels intrigerend. Das altijd waar ik naar vraag als ik met iemand ben: mag ik uw piemel eens zien.”

—Lieselot H



Rani vroeg of de deur open was en Niels had “Ja” geantwoord, ze bleek toch nog op slot

“Ik bedoelde: open, zoals in ‘er staan nog blikjes”

—Niels DG

“Mijn long is precies uit de kom.”

—Robin V

“Meubelwinkels, ik word daar moe van. Al die bedden, ik word daar echt moe van!”

—Chloe G

Kwinten is aan het programmeren:

Kwinten: *“Ik vraag mij af wat ik aan het doen ben.”*

Alexander: *“Ik heb dat ALTIJD!”*

—Alexander R



“Per keer dat ge een tetje toont, krijgt ge een mellowcake!”

—Robin V

“Allé rechkomen Yasser, rechkomen!”

—Astrid M

“Ik kan zelfs nie blazen op een eikel.”

—Robin D

“Ik heb een stok.”

—Michiel DW

“Ze heeft op mij gespoten.”

—Hélène DC

“Ik lust alleen bedreigde diersoorten.”

—Jonathan P

Robin: *“De aarde is wel peervormig eh.”*

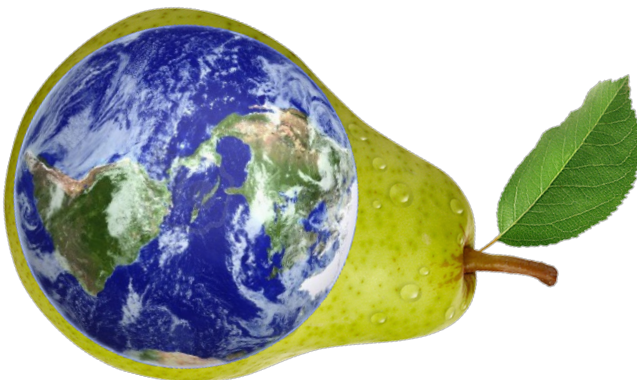
Lucas: *“Dunner van boven dan?”*

Robin: *“Da weet ik nie ze, ge kunt u peer ook draaien eh.”*

—Robin V

“Als ik lik, dan doe ik het goed.”

—Karen H

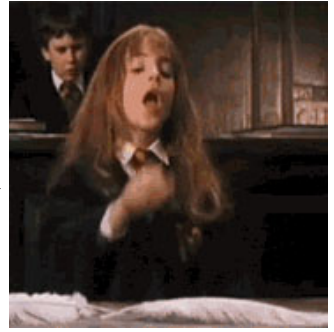


“Wij zijn trots op ons schaamhaar!”

—Björn DV & Yasser D

“Dries, ge zijt niet ros als ge nat zijt.”

—Niels DG



Uitspraak van een student 3e bachelor Wiskunde

“9 maal 4 is 54. Maar allé, we zijn toch aan ‘t optellen?!”

—Robin V

“Ik droom altijd megaraar, zo dat ik op apen zit te jagen, maar allé, effectief op apen rijden en jagen op andere beesten.”

—Isaiah S

“Ja ik heb zo pijn aan mijn knieën, die hangen er precies nie meer aan.”

—Rani DG

Robin: *herfst is zo een van de enige Vlaamse woorden waar er niets op rijmt*

Lucas: *kerfst*

Konijn: *maar kerfst is toch geen woord?*

2 minuten later uit het niets:

Lucas: *kerfst 1, zo van 1 kerven, 2 kerven, hij kerfst.*

—Lucas R

Antwoord op de vraag “Hoe ver is de Overpoort van Dries zijn kot?”:

“De Overpoort is een pak friet van hier.”

—Karen H



Over de grens

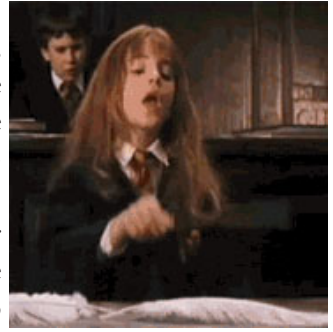
In deze rubriek valt het vervolgverhaal van Liesbeth Sys, voormalig studente wiskunde, te lezen. Op de WiNA website kan je de vorige edities van 't Strakske vinden op volgende url: wina.ugent.be/clubinfo/strakske. Daarin kan je de vorige delen van dit verhaal vinden. Het eerste deel is te vinden in de editie 1 van jaargang 76. Zeker lezen zodat je kan volgen in dit spannend verhaal!

Ze stak de verschillende kruiden in de zijzak van haar tas. Haar blik gleed over de winkel waar ze de helft van haar leven doorgebracht had. De toonbank was verbleekt van het zonlicht dat uit de grote ramen scheen. Ze wreef met haar handen over het afgeleefde hout. Haar vingers gleden over een diepe kras die schrijlings over de bank liep. De gigantische kast erachter vertoonde al vele lege schappen. Het ging moeilijk worden om haar leven in de winkel achter te laten. Ze liep door de deur achterin naar haar privévertrekken. Het kwam uit in een klein keukentje en daarachter de woonkamer. Het was bescheiden en sober ingericht. De haard was verkoold van het vele gebruik en de houtstapel ernaast, die normaal hoog gestapeld was, slonk zienderogen naarmate ze als maar minder hout bevoorradde. Er stond een leunstoel naast het raam waarin ze Evan altijd voorlas uit de vertellingen van Aber de Goede. De tafel die het grootste deel van de ruimte in beslag nam droeg haar hele leven in zich. Maaltijden van vijftien jaar geleden waren er op gemorst, tranen om de verdwijning van haar man en zoon waren er in gedrongen, gasten hadden er mede over gegoten, ringen van glazen en tassen stonden er in gekleurd, kaarsvet was er in gebrand. Een wandkast naast de ingang via de keuken was overladen met spullen en kledij die ze wilde meenemen. Iedere dag begon ze te sorteren wat er eigenlijk niet echt meemoest en iedere keer eindigde ze met meer spullen dan er eerst op lagen. Ze liep naar de hoop toe en zette haar tas er bij. Ze bekeek de kleding, kruiden, zakken en tassen, kaarsen en lucifers, een drinkzak en gedroogd vlees ingepakt in botervellen. Ze had zo graag enkele souvenirs willen meedoen, maar ze had moeten inzien dat ze al gepakt genoeg ging zijn. Ze zat echter nog altijd met een probleem, ze wist totaal niet waar ze naar toe zou moeten. Ze had gehoopt dat met de tijd er een idee in haar hoofd zou ontstaan, dat ze naar een andere stad zou gaan en

38

opnieuw een eigen leven ging opbouwen, maar ze was nog nooit buiten Maron geweest. Ze wist niet hoe alles daarbuiten er uitzag,

hoe het er aan toe ging. Ze wist dat de Grens bestond, want die keek iedere dag en nacht op de stad neer, en ze had gehoord van het Seringenwoud in het Noorden, de Vlakten in het Oosten en daarachter de Oversteek. Verschillende klanten hadden steden genoemd in het koninkrijk waarvan ze nog nooit gehoord had en vroeger onbelangrijk vond en nu ze die steden nodig had, kon ze geen enkele naam herinneren. Uiteindelijk was ze op zoek geweest naar een kaart van het Koninkrijk en had



ze die gekregen van Adal. Ze haalde hem tevoorschijn van tussen de kledij en bekeek de map. Toen ze hem net had gekregen, had ze verschillende uren met grote ogen naar de kaart gekeken en ongeloofwaardig vastgesteld dat het veel groter was dan ze zich kon voorstellen. Maron was maar een klein stipje links, maar in dat stipje leefden duizend of zelfs meer mensen. De namen van de andere steden zeiden haar niks en de Vlakten waar ze al zo veel over gehoord had, namen het grootste deel van de kaart in beslag. Niet ver van Maron was een meer, het Brunicmeer die uitliep in de Galterrivier. Deze doorkruiste het hele koninkrijk, de Vlakten en kwamen uiteindelijk uit in de Oversteek. Aan de kustlijn waren verschillende steden, in het uiterste Noorden was een uitloper van het Seringenwoud en daar vlak ten zuiden van lagen Thibico en Thiberin. Hun omgeving was iets donkerder, maar Ryanne had geen flauw idee waarom. Bij de monding van de Galter in de Oversteek lag Devarun. Het bolletje van Devarun was even groot als dat van Maron, wilde dit zeggen dat er nog een stad bestond zo groot als Maron? vroeg ze zich af. En in het verre Zuiden lagen uiteindelijk de kuststeden waar geen naam bijstond. Waar Ryanne nog het meest verward van werd, was het Dodenwoud ten noorden van Maron en de Piek tussen het Brunicmeer en de Vlakten. Ze had er nog nooit van gehoord, terwijl in vergelijking met Maron het Dodenwoud een gigantisch woud moest zijn en de Piek... Tjah, wat was de Piek? Een berg? Ze rolde de kaart op en stak hem weer weg. Ze wilde net de trap naar boven op lopen toen de winkelbel ging.

“RYANNE!!” riep de donkere stem van Aaren haar toe vanuit de winkel. Aaren stormde de keuken door, botste tegen de tafel en bleef stokstijf staan toen hij Ryanne halverwege de trap zag. Zijn ademhaling was hijgend en een lichte bloos van het lopen kleurde zijn wangen. Hij probeerde enkele woorden te zeggen, maar hij snakke te veel naar adem om er een geluid uit te krijgen. Hij wreef met zijn handen over zijn borstkas. Ryanne liep de trap traag af en naderde hem

voorzichtig. Ze zag dat er wat scheelde, maar durfde niet te vragen wat er hem bezielde.

“Je... moet weg.” Zei hij toen hij ongeveer normaal kon ademen. Ryanne keek hem met onbegrijpende ogen aan.

“Ze zoeken je, je moet weg.” Zei hij.

“NU” riep hij toen ze niks zei.

“Aaren... Ik snap het niet.”

“Ze komen” was het enige wat hij kon uitbrengen. Hij wilde meer uitleg geven, hij wilde haar waarschuwen, maar de woorden kwamen niet over zijn lippen. Ryanne wist niet wat hem bezielde. “Wat bedoel je?” vroeg ze.

“De voorspellers komen je betalen” zei Aaren. Hij kon zijn oren niet geloven, dit was niet wat hij had willen zeggen! Hij probeerde opnieuw “De herstellere komen je halen.” te zeggen, maar het haalde niks uit. Ryanne fronste haar wenkbrauwen. Misschien is hij ziek, dacht ze. Hij brabbelt er maar op los, het houdt geen steek wat hij zegt.

“de zomers eten het.” Aaren snakke naar adem en brabbelde er op los. Hij was duidelijk gefrustreerd. Ryanne begreep er nog niks van en liep op hem af. Ze legde haar hand op zijn hoofd, maar hij had geen koorts.

“Voel je je goed?” vroeg ze hem.

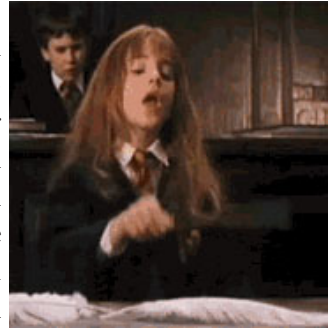
“NEE!” riep hij. “Begrijp je me niet?” vroeg hij. Hij zocht een manier om het haar duidelijk te maken en articuleerde duidelijker dan ooit. “Herstellere, dromere, komen.”, maar het enige wat Ryanne te horen kreeg was “voorspellers, zomers, dromere.” Hij zuchtte gefrustreerd en wreef in zijn haar. Zijn blik viel op de stapel spullen op de kast. Hij keek Ryanne aan en op dat moment wist hij dat Donovan niet gelogen had. Ze was van plan weg te gaan. Ze was van plan hem in de steek te laten. Hij liep naar de kast, pakte de eerste zak die hij tegenkwam en duwde die in haar armen.

“NU” riep hij uit en op dat moment kwam het besef bij Ryanne wat hij probeerde te zeggen. In een flits hoorde ze de woorden van Adal weer “Onderling konden ze praten wat ze wilden, maar vanaf iemand hen kon horen werden hun woorden vervormd en begonnen ze te praten over nonsens.” Haar ogen verwijden zich toen de betekenis tot haar doordrong.

“Jij... je bent een hersteller?” vroeg ze verbaasd.

Aaren kon niks doen. Hij wilde knikken maar kon zijn nek niet meer bewegen, hij kon zijn mond niet meer open doen en stond dus gewoon naar Ryanne te kijken, maar het was genoeg. Ze wist het. Haar gedachten draaiden op volle

toeren. Beelden flitsten voor haar ogen, het beeld van Aaren toen hij de prent van Evan zag, het beeld van Donovan die hem uit de pub sleurde, het beeld van haar zoon met een verband rond haar hoofd. Ze keek Aaren aan die bezig was de rugzakken te vullen met de spullen die op de kast lagen. Hier en daar smeed hij iets op de grond toen hij besloot toen het nutteloos was. Ze kon zich niet meer bewegen en stond als verlamd te kijken naar Aaren, die als een bezetene van hot naar her liep



om spullen in de zak te steken. Ze had altijd geweten dat ze ging moeten vluchten, ze had zich ondoordacht voorbereid denkend dat het moment er nog lang niet was. Ze had afgewacht tot het moment dat haar zoon genezen was en het was nooit in haar opgekomen dat ze eerder weg ging moeten. Ze kon het niet geloven dat het moment aangebroken was, en dat het Aaren was, waarvan ze was gaan houden, die haar een zet in de rug moest geven. Ze had honderden keren redenen gezocht om hem te kunnen achterlaten, ideeën voor hem af te schepen, om afscheid te nemen, maar ieder idee had ze van zich afgeworpen. Ze kon hem niet kwetsen. En nu bleek dat hij het altijd al geweten had. Nu begreep ze Aaren's gezicht die de prent van haar zoon bekeek. Had hij geweten dat haar zoon vermoord moest worden? Was hij bij haar om haar in de gaten te houden? Tranen vulden haar ogen. Ze wilde hem niet achterlaten, ze wilde niks achterlaten, dit was haar leven. Ze keek rond en beseftte dat ze nooit volledig begrepen had dat ze dit leven moest achterlaten. Ergens in haar achterhoofd dacht ze dat het ging stoppen, dat Evan ging genezen en dat Adal ging zeggen dat het niet nodig was. Dat ze haar gewone leven weer kon opnemen en doorgaan alsof niets gebeurd was. Wat gaat er nu gebeuren? Wat gaat er met mij gebeuren? Dacht ze. Ze plofte neer op een stoel en barstte in tranen uit. Aaren keek om toen hij haar snikken hoorde. Zijn hart brak. Hij liep op haar af en nam haar in zijn armen. Ze duwde hem van zich af en draaide haar gezicht weg.

“Wie ben je?” vroeg ze hem.

“Aaren. Ik ben nog altijd Aaren.”

“Nee” en ze snikte nog eens. Ze keek hem met roodomrande en met tranen gevulde ogen aan.

“Ik hou van jou.” Zei hij. Hij had het nog nooit aan haar gezegd beseft hij. Hij had het haar eerder moeten zeggen. Haar snikken verminderde en ze keek hem diep in de ogen aan.

“Ik hou van jou” fluisterde hij nogmaals. Hij streelde haar hoofd en veegde haar tranen weg. Een zoen op haar voorhoofd en ze leunde op zijn schouder. Hij wist dat ze niet veel tijd hadden, maar hij wilde haar even geven om te verwerken wat ze te weten was gekomen, om te verwerken wat hij te weten was gekomen. Nog geen uur geleden had hij van niks geweten. De jongen was niet dood. En zij wist het al lang. Ze hadden veel uit te leggen aan elkaar. Hij had altijd gedacht dat de eed meer symbolisch was, hij had nooit gedacht dat de eed echt letterlijk voorkwam dat je je verraadde en hij was er bang van geworden. Wat kon de eed nog? Het snikken was gestopt. Ze omhelsden elkaar in een woordeloze troost. Aaren wilde haar nooit meer loslaten. Hoe kon hij haar dit aandoen?

“Ryanne” hij tilde haar hoofd op en keek haar recht in de ogen aan. Hij voelde een druk ontstaan op zijn hart, alsof iemand zijn hart in zijn hand hield en het samendrukte. Het was hetzelfde gevoel als wanneer hij haar had willen verwittigen. Hij dacht na, hoe hij de eed kon omzeilen.

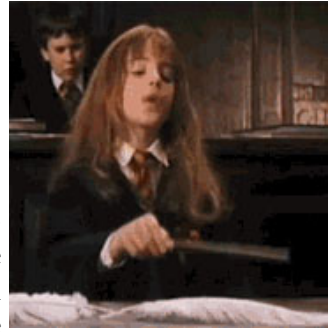
“Ik ga je helpen.” Zei hij traag. Dat ging dus nog. Hij zou te weten moeten komen wat hij al dan niet kon zeggen.

“Je moet sterk zijn.” Ze keek hem aan en knikte traag.

“Ik ga mee, maar we moeten weg. Nu” de druk vergrootte en Aaren spande al zijn spieren samen. Hij hapte achter adem en dan liet de druk los. Dit is dodend dacht hij.

Ryanne veegde haar tranen weg en herpakte zich. Ze moest sterk zijn, voor zichzelf, voor Evan, voor ons. Ze omhelsde Aaren nog een keer voor ze rechtstond en de rugzak nam die Aaren gevuld had. Ze zag het grootste deel van de kleren over de vloer verspreid liggen. Ze keek Aaren aan en knikte naar hem. Samen liepen ze door de keuken en de winkel. Tranen drongen zich nogmaals op, maar ze weerstond hen en keek voor een laatste keer naar haar winkel. Ze zou het niet terugzien, nooit meer in haar hele leven. Ze hief haar hoofd, nam Aaren bij de hand en liep door de deur naar buiten. De bel klonk schel in de stilte en wakkerde de twijfels en het verdriet die in haar hart woedde verder aan. Samen liepen ze weg en ze keek niet achterom. Ze mocht niet, ze liet het niet toe. Aaren keek haar aan en lachte. Samen gingen ze een nieuwe toekomst bouwen wist ze, maar hoe die er uit zou zien, daar had ze geen idee van. Voor het eerst sinds lang voelde Ryanne zich niet meer alleen.

Denksport

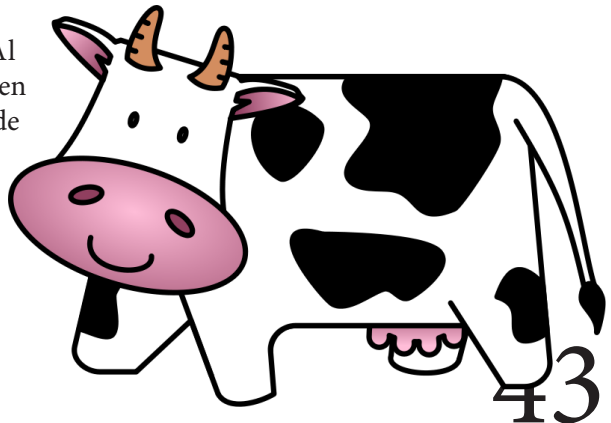


En dan is er ook nog deze rubriek waar je je hersenen al wat kan trainen voor je aan het echte werk, namelijk de examens, begint. Weer hebben de werkgroepen een paar raadsels voorzien waarmee je je brein kan testen. De gebruikelijke puzzels ontbreken natuurlijk ook niet. Dus ook in die laatste lesweek hoef je je niet te vervelen in de les!

Raadsels



In 1936 werd de WNK, voorloper van de WiNA, opgericht. Het was een tijd waarin betalingen vooral in natura gebeurden: achter gebouw S9 liet het WNK haar koeien grazen. De Quaestor zorgde voor hen en zag er bovendien op toe dat het mobiele, vlaaileggende kapitaal zoals afgesproken werd verdeeld: de Feestpraeses kreeg de helft, de PR een derde en de Scriptor een negende. Vanwege het zware werk – Wie melkt er nu graag? – trad de Penningmeester al na het eerste jaar af. Hij liet daarbij de volgende moeilijkheid achter: Hoe kon de nieuwe Quaestor de koeien zo verdelen dat bovenstaande kapitaalverdeling werd gerespecteerd? Het WNK bezat op dat moment zeventien koeien. De Penningmeester, een dierenvriend, zat met de handen in het haar. Al snel bedacht hij echter een oplossing en contacteerde hij zijn VTK-collega. Wat was het plan van de Quaestor precies?



Alice en Bob spelen een spelletje. Alice schrijft een geheime veelterm $p(x)$ neer in één variabele, van willekeurige graad; de enige restrictie is dat de coëfficiënten natuurlijke getallen zijn (nul is toegelaten). Bob moet proberen de veelterm te kraken door functie-evaluaties, dus Bob zegt een getal a en Alice geeft Bob de functiewaarde $p(a)$ ervan terug. Hoeveel getallen heeft Bob zo nodig om te winnen? Herinner je dat Bob de graad van de veelterm op voorhand niet kent...



Zeus wpi

Drie mannen boeken een hotelkamer. Deze kost 30 euro die ze eerlijk verdelen; Ze betalen elk 10 euro. Na een tijdje beseft de hoteleigenaar dat de kamer maar 25 euro kost en hij geeft de piccolo de opdracht om de 5 euro die teveel was aangerekend terug

aan de 3 mannen te bezorgen. Hij geeft de piccolo 1 muntstuk van 2 euro mee en 3 muntstukken van 1 euro. Nu beseft de piccolo dat hij 5 euro niet door 3 kan delen en hij besluit om het muntstuk van 2 euro in zijn eigen zak te steken. Boven aangekomen geeft hij de 3 mannen elk 1 euro.

Als we narekenen merken we dat $3 \cdot 9$ euro = 27 euro en 27 euro + 2 euro (die de piccolo in z'n zak had gestoken) = 29 euro, waar is nu die resterende euro naartoe?

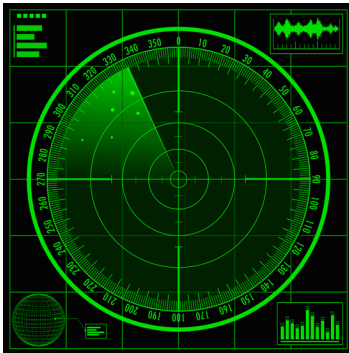
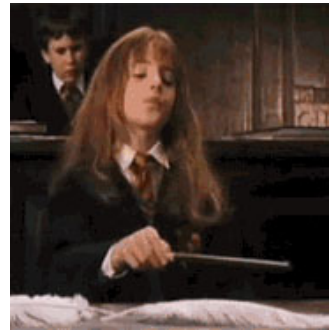
Oplossingen vorige editie

Je kan het spel met de muntjes winnen van de duivel op de volgende manier. Je legt je eerst muntje in het midden van de tafel. Bij elke daaropvolgende zet, spiegel je de duivel. Als hij een muntje kan neerleggen, dan jij ook. Omdat de tafel natuurlijk begrensd is, zal de duivel op een gegeven moment geen muntje meer kunnen liggen.

Op hoeveel manieren kan je £2 vormen met munten van de volgende waardes: 1p, 2p, 5p, 10p, 20p, 50p, £1 en £2. Antwoord: 73682 manieren.

Hoe breng je de duikboot die zich ergens op de getallenas bevindt (enkel gehele getallen) tot zinken?

De beweging van de duikboot wordt vastgelegd door een koppel (x,v) van gehele getallen, met x de beginpositie en v de constante snelheid (dus na t minuten is de positie van de duikboot $x+t*v$). Er zijn slechts aftelbaar veel zulke koppels, m.a.w. je kan ze allemaal in een rij zetten, bijvoorbeeld als volgt:



$(0,0);$
 $(1,0),(-1,0);(0,1),(0,-1);$
 $(2,0),(-2,0);(1,1),(-1,1),(1,-1),(-1,-1);(0,2),(0,-2);$

(Dus eerst alle koppels met som absolute waarden gelijk aan 0, dan die met som absolute waarden 1, enzovoort. De regelovergangen en puntkomma's dienen enkel om het overzicht te behouden.)

Je kan dan de volgende strategie volgen: op tijdstip t (wanneer je de t -de torpedo afvuurt) gok je dat het t -de koppel (x_t, v_t) in

bovenstaande rij de juiste beginpositie en snelheid van de duikboot (x,v) weergeeft, en schiet je dus naar x_t+t*v_t . Dan zal je vroeg of laat eens het juiste koppel (x,v) gokken, en dus naar de juiste positie schieten.

Oplossingen huidige editie

Het VTK, dat nota bene 167 koeien op dat moment bezat, leende één enkele koe aan het WNK uit. De WNK-Penningmeester had nu beschikking over 18 koeien. Daarop gaf hij 9 koeien aan de Feestpraeses, 6 aan de PR en 2 aan de Scriptor. De overblijvende VTK-koe werd vervolgens meteen teruggegeven, zodat ze haar dagelijkse massagebeurt niet misliep.”

Slechts twee evaluaties volstaan! Bob vraagt eerst de functiewaarde van 1 en krijgt dus $p(1)$, en vraagt vervolgens de functiewaarde van $p(1)+1$. Als Bob nu de tweede waarde $p(p(1)+1)$ uitdrukt in grondtal $p(1)+1$, dan krijgt hij precies de coëfficiënten van de veelterm. Een voorbeeld: Bob vraagt de waarde van 1 en krijgt $p(1)=4$. Bob vraagt de waarde van $p(1)+1=5$ en krijgt $p(5)=36$. 36 uitgedrukt in grondtal 5 is $1 \cdot 5^2 + 2 \cdot 5 + 1$, dus de veelterm is x^2+2x+1

In de voorgestelde oplossing zit een redeneerfout. Een correcte redenering is:

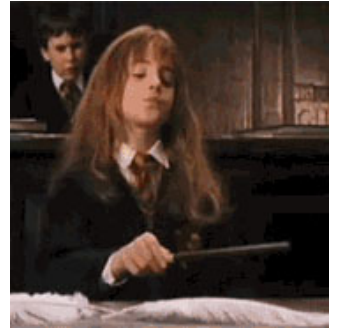
25 (kostprijs kamer) + 2 (in de zak van de piccolo) + $3 \cdot 1$ (teruggave door de piccolo) = 30

Flow

Je weet ondertussen wel hoe het gaat, maar toch een kleine herhaling. Bij dit soort puzzels krijg je een raster waar een aantal cijfers in staan. Elk cijfer komt twee keer voor. De bedoeling is om een lijn te trekken tussen elk paar gelijke cijfers zonder een andere lijn te kruisen. De lijnen moeten ook het raster volgen en door elk vakje van het raster moet een lijn passeren.

1			1	2			
		3	6	9		9	
		4					
		5		7	8		
				6			
			3				
	4		5			7	2
							8

1		3	4	5		6
2						
			3			
2		1	4			
	6					
						5



					1
	4	3			
			5		4
	5		1	3	2
			2		

	3					5
	2					4
				8		6
			6			5
			3	7		
	2	4				7
				8		
1						1

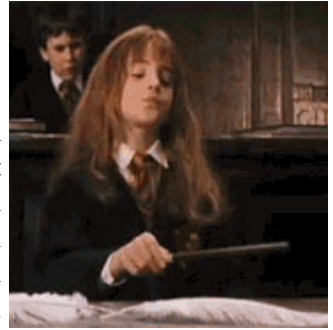
Sudoku's

2			7	4		6	3
9				3		8	
6			8			1	
1				2	9		
		8		1		6	
		9	3				1
		6		8			2
	9		7				6
7	1		2	4			8

	3			7	4			
		5				3		2
6	8			3			7	
5	2		4				8	
		7		5		6		
	9				7		4	3
	5			2			3	9
9		2				7		
			9	8			6	

Binairo's

Het principe is simpel; je hebt een raster waar een aantal 1'en en 0'en zijn ingevuld, het doel is om de rest van het raster verder op te vullen met 1'en en 0'en. Natuurlijk zijn er nog een aantal voorwaarden, zo mogen er maximaal 2 nullen of eenen naast elkaar staan en is het aantal 1'en en 0'en in eenzelfde kolom of rij gelijk aan elkaar. Dan geldt ook nog dat elke rij en kolom uniek is.



		1				1	1
				0	0		
0	1				1		0
		0	0				1
	0						
0				1		1	
0			1		1	0	
			0				

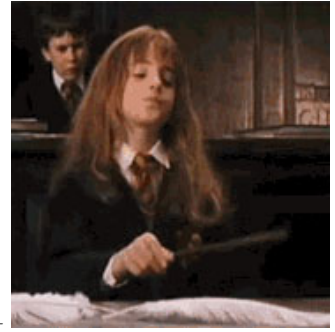
				1	1
0	1				0
1	1				
			1		
			1		

		1	0		1	0		0	
1					0	1		0	
		1	1						
				1	1			1	
		1				0		1	
	1			1				1	
		1		0			1		1
1	1		1			0		1	0
		0					0		
					1				

Kleurplaat



Dank-woordje



Zoals reeds vermeld in mijn editoriaal maak ik ‘t Strakske niet alleen. Met deze editie is het dan ook de laatste keer geweest dat ik bij mijn redactie en het praesidium heb moeten zagen om tekstjes, woordjes en verslagen. Ze zullen waarschijnlijk wel blij zijn dat ze daar van af zijn.

Voor hun medewerking aan deze editie wil ik de volgende mensen bedanken:

- Lot voor het visueel maken van “*buizen in stijl*” (en natuurlijk ook de rest van de cover)!
- Niels voor zijn veel te late woordje
- Jorg voor zijn inspirerend woordje als nieuwe Praeses (wen er maar aan!)
- Robin voor de verslagen van de sportactiviteiten
- Dries en Jorg voor het schrijven van verslagjes van hun feestactiviteiten (soms op onmenselijke uren onder lichte dwang)
- Peter voor het verslag van zijn cultuuractiviteiten
- Konijn voor zijn kleurrijk taalgebruik in zijn veel te lang woordje
- Michiel omdat we ons nu nooit meer hoeven af te vragen wat er gebeurt als we ooit cricket op tv zien
- Tiresias voor zijn spijtiggenoeg laatste, maar wederom geestesverruimende column
- Iedereen die mij glijbaantjes heeft bezorgd
- De werkgroepen VVN, Zeus en PRIME voor hun raadseltjes
- Mijn redactie en het praesidium voor het nalezen van dit Strakske

Dit zijn degenen die ik voor deze editie moet bedanken, maar doorheen het jaar zijn er nog veel meer mensen waar ik heb kunnen op rekenen. Hen wil ik nog eens extra bedanken en daarvoor verwijs ik door naar “Dankwoordje II” op de volgende pagina.

Dankwoordje II

Ik denk dat ik kan zeggen dat het afgelopen academiejaar het beste jaar van mijn leven was tot nu toe. En dat heb ik aan WiNA te danken, meer bepaald de mensen die ik via WiNA leren kennen heb. Daarom deze rubriek waarin ik hen wil bedanken.

Eerst bedankt aan iedereen die vorig jaar op mij gestemd heeft als kandidaat scriptor. Dankzij jullie heb ik mij een jaar lang boekjes kunnen maken voor WiNA en dat klinkt misschien niet zo speciaal, maar het heeft met toch veel leuke ervaringen bezorgd. In dat verband wil ik een paar mensen expliciet bedanken. Van het praesidium wordt zowat verwacht dat die eens een verslag of woordje schrijven en helpen met nalezen van de Strakskes. Daarnaast bevatte mijn redactie echter nog een paar mensen waarop ik altijd kon rekenen. Een dikke merci aan Lot, Michiel, wEEdpEckEr en Nigel, beter bekend als Tiresias. Als jullie mij tegenkomen op café, kom eens dag zeggen en dan krijg je een pint van mij!

Scriptor zijn bestaat natuurlijk niet alleen uit boekskes schrijven. Als praesidiumlid moest ik ook helpen activiteiten organiseren, shifts doen, klaarzetten en opruimen ... En ook die dingen heb ik met plezier gedaan dit jaar. Wat dat alles nog aangenamer

maakte was dat ik dat mocht doen met een groep van de tofste mensen die ik ken: het WiNA-praesidium 2013-2014. Ik heb mij godverdomme goed geamuseerd met jullie dit jaar! In zo'n groep heb je natuurlijk altijd up's & down's maar ik kan eerlijk zeggen dat ik blij ben dat ik een heel jaar met jullie heb mogen samenwerken. Jullie waren awesome! Bedankt!

Dan zijn er ook nog alle andere winezen, ook met jullie heb ik me dit jaar enorm geamuseerd. Al was het maar onnozel doen in de CB of staan zeveren op één of andere activiteit, het zijn die momenten die het voor mij zo'n tof jaar hebben gemaakt. Ook bedankt aan jullie, en blijf asjeblieft afkomen naar de activiteiten, ik wil jullie niet moeten missen.

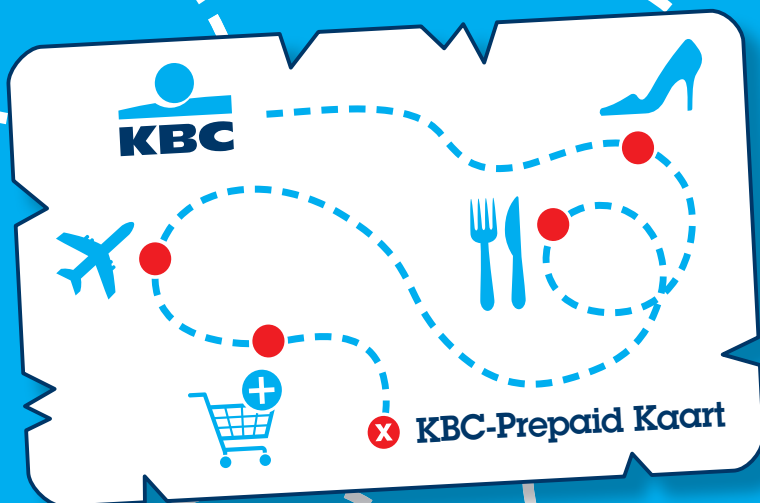
En last but not least, de 2 mensen die mij de weg naar WiNA hebben getoond, zonder wie ik al de mensen die ik reeds bedankt heb, waarschijnlijk niet eens zou kennen. Door hen heb ik vrienden voor het leven gemaakt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zij alletwee de belangrijkste functie binnen WiNA hebben (gehad), namelijk Praeses: ongeloofelijk en van uit het diepste van mijn hart: Bedankt Jorg en Niels!

Yasser Deceukelier
Scriptor 2013-2014

Zet je budget op de kaart!

Maak kennis met de KBC-Prepaid Kaart: de betaalkaart waarop je eerst een som geld zet en waarmee je achteraf betaalt, wereldwijd én online. Je budget staat op de kaart en je geeft niets meer uit dan je vooraf hebt gepland. Geen rode cijfers of verrassingen aan het einde van de maand. Handig als je een doorgewinterde webshopper of een reisliefhhebber bent. Mogelijkheden genoeg! Wil je meer informatie? Surf naar www.kbc.be/prepaidkaart. Of kom eens langs in je KBC-bankkantoor.

KBC. Wij spreken uw taal.



I cAcard I biza r



KEENSTE BURRITO @ JIJWAL.COM 042/21.52.57

<p>WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL J. STORY-SCIENTIA Sint-Kwintensberg 87 B - 9000 GENT Tel : 09/225 57 57 Fax : 09/233 14 09 info@story.be www.story.be</p>	 <p>J. STORY SCIENTIA</p>
<p>De grootste en meest voordelige studentenboekhandel van het land !</p>	
<p>Al uw boeken en cursussen in voorraad en steeds tegen de scherpste prijzen !</p>	



FULL RANGE OF DIGITAL PRINTING SERVICES

Zwijnaardsesteenweg 219 T (+32) 9 222 55 69
9000 Gent F (+32) 9 221 00 37

✉ info@denobe.be